

EDITORIAL

El 40% dels reusencs, amb problemes

Una diagnosi realitzada sobre Reus en el marc del Pla d'Inclusió Social revela que el 40% dels reusencs tenen problemes seriosos per arribar a finals de mes, una xifra massa elevada, ja que, en termes més bàsics, significa que dues de cada tres persones que viuen a Reus viuen un mal moment econòmic. Aquestes dades són més que preocupants, ja que estem parlant de prop de la meitat de la població ciutadana. A més a més, entre tots els enquestats en aquesta diagnosi, gairebé la meitat,

un 43%, veuen llunyana la sortida del túnel i més de la meitat creuen que la situació no ha variat darrerament, tot i que des del Govern han apuntat reiteradament a una millora, que la gent no nota gens. Amb aquestes dades a la mà, l'únic que s'ha d'esperar és que les administracions treballin amb contundència per capgirar aquesta situació, la qual és cada dia més preocupant i afecta un nombre més elevat de famílies.

TRIBUNA

Economia transparent

Malgrat que per alguns l'endeutament pot ser quelcom positiu, la realitat és molt més tossuda ja que el que és indiscutible és que el deute d'avui seran càrregues fiscals per demà. En conseqüència és vital valorar des de les Administracions Públiques com es fa la despesa fins a les últimes conseqüències, una altra opció és un camí clar cap al que es coneix com a «fallida».

Davant de l'evidència exposada, crec que no podem seguir mantenint governs que no sàpiguen «gastar» ni «estalviar» quan toca, complimentant de manera estricta els diferents pressupostos que s'aprovin en el seu moment; així, encara que algú pugui pensar que és una limitació de poder, crec que és el moment de començar a valorar el fet d'exigir responsabilitats personals a aquells representants polítics que, potser fins i tot de bona fe, puguin incomplir els seus compromisos econòmics ratificats pels seus organismes de representació.

No crec que es pugui seguir de-

Lluís Badia
Advocat

envolupant l'exercici de la gestió pública sota una impunitat en el seu exercici, especialment quan en moltes ocasions la pròpia irresponsabilitat ens pot posar davant de greus problemes pel compliment de les obligacions de les Administracions.

És evident que fixar uns comptes públics transparents que són complimentats estrictament hauria de ser un principi irrenunciable si volem tornar a nivells d'equilibri econòmic i no seguir per la línia actual on l'execució pressupostària a final d'exercici no té res a veure amb el que es va aprovar en el seu dia.

Una conseqüència del que he exposat anteriorment és que de determinades actuacions, de caire més ideològic i polític que d'eficàcia, haurien de passar a un segon terme de manera prioritària. Per altra banda, l'exercici del poder fonamentat en anuncis d'inversions que no sabem quin pressupost tenen, ni a quin termini s'executaran, haurà d'excloure's dràsticament si també volem recuperar una credibilitat ciutadana

on la confiança en les propostes polítiques sempre és una qüestió en «dubte raonable».

L'incompliment de «les promeses», una qüestió que darrerament s'ha fet cada cop més quotidiana per determinades opcions partidistes, no pot ser un tema que es pugui consolidar com a

«Fixar uns comptes públics transparents que són complimentats hauria de ser un principi irrenunciable»

normal a la nostra societat, i per tant, el vessant econòmic públic, vital per poder donar resposta fonamentalment a les necessitats dels més dèbils, hauria de complir estrictament els compromisos assolits en cada cas.

Necessitem una economia de mínims on quedi clar fins on podem arribar, amb especial referència a cap on aniran destinats «els diners de tots», fins a l'última conseqüència, obrint la informació sobre aquestes dades a la gent,

com a base perquè es coneguin clarament les prioritats de cadascú, superant la desqualificació, d'uns respecte dels altres, en funció d'una macroeconomia que no permeti conèixer realment els posicionaments efectius de cadascú.

Ja n'hi ha prou de demagògia,

«Determinades actuacions, de care més ideològic i polític que d'eficàcia, haurien de passar a un segon terme»

l'eina més important de qualsevol Administració és l'execució del Pressupost. Què s'espera a convertir aquest apartat com base fonamental de molts programes polítics de futur? L'opció de determinades polítiques d'acceptar la discussió oberta al fixar determinades partides pressupostàries serà, segurament, un pas més per reconduir el debat polític novament cap a la confiança de la societat; per tant, com més aviat optem per aquesta via, millor.

CARTES

Jo sí que l'espero

Als qui no esperen el Papa, els diria que hi tenen tot el dret. No hi ha cap obligació d'esperar-lo. Faltaria més! Estem, afortunadament, en un país lliure i aquesta llibertat també la tenim milers de cristians que sí que l'esperem i també la té el Papa, com qualsevol altre ciutadà del món, per viatjar on cregui convenient. A l'interior del temple l'esperaran: 1.100 concelebrants; 2.300 fidels representants de parròquies, 450 religiosos/-es, 800 cantaires, autoritats, fidels, treballadors del Temple, malalts, associacions i periodistes. A l'exterior: 40.000

persones assegudes. 800 voluntaris i 2.000 periodistes. Audiència televisiva internacional estimada: 150 milions de persones. Economia: el viatge del Papa serà sufragat majoritàriament per donatius dels cristians a través dels bisbats. Les despeses de seguretat són les mateixes que per qualsevol altre cap d'Estat. Hi haurà, polítics, multitud de persones... però si tothom fes cas del que ell predica, no en caldria ni aquest dia ni mai. Segons el telenotícies d'avui de TV3 econòmicament parlant, serà molt beneficiós, a part de la projecció mundial que tindrà. L'Església amb cen-

tres d'ensenyament, hospitals, centres per a: minusvàlids transeünts, malalts terminals de sida, reeducació per exprostitutes, extoxicòmans, ex-presidaris, mares abandonades, ambuladoris, asils, orfenats, menjadors, Càritas, Mans Unides, Unicef, Domund, missions, etc. estalvia a l'Estat uns 32.000 milions d'euros anuals i la consagració de la Sagrada Família només es farà una sola vegada. Penseu que hauriem d'estar molt orgullosos de tenir aquesta joia, i del genial arquitecte Gaudí, fill de la nostra terra, que la va dissenyar. Quant a la llei de l'avortament, que espereu que di-

gui? Doncs, el que diu la llei de Déu: no mataràs.

Maria Teresa Saperas Sas
Reus

A Marcelino Camacho

Avui és un dia trist, l'inevitable desenllaç ha estat un fet, ens ha deixat el company Marcelino, segurament un dels darrers companys. Un lluitador contra el franquisme, un garant en la lluita de classes encara avui tant i tan vigent, un camarada transparent i coherent en principis en pro de la defensa de la classe treballadora de la qual l'absoluta majoria de ciutadans for-

mem part. Ha mort un home íntegre, polític i sindicalista que quan es traï l'esperit de lluita obrera digué prou... a partir de llavors ham anat desapareixent la coherència, la integritat, la fidelitat en el món sindical i obrer. Ha desaparegut l'indomable i ha deixat l'herència inesborrable d'un exemple que malauradament caurà en l'oblit de noves generacions de polítics i sindicalistes totalment domesticats per la por de no haver conegut mai una presó. Descansa en pau, company Marcelino Camacho.
Carles Llagostera Parra
Tarragona

més
tarragona - reus - costaDaurada
Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001- issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/Sor Llúisa Estivill, 16, baixos.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Sílvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]
Redacció: **Laia Díaz, Carme Mas, Esther Valcárcel, Vicente Izquierdo, Mònica Just, Antonio Ramos**. Especials: **Laura Gómez**. Tancament: **Mario López**.
Fotografia: **Roser Sans, Olívia Molet, Cristina Aguilar**. Edició de publicitat: **Sara Sorando**. Distribució: **Marta López**. Administració: **Núria Clos**
Publicitat: **Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull**. [publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A.**

Distribució controlada:
PJD